

Література

1. Сергеев И. Н. Примени математику / Сергеев И. Н., Олехин С. Н., Гашков С. Б. – М.: Наука. Гл. ред. физ.-мат. лит., 1989. – 240 с.
2. Соколенко Л. О. Прикладна спрямованість шкільного курсу алгебри і початків аналізу: [навч. посіб.] / Соколенко Л. О. – Чернігів: Сіверянська думка, 2002. – 128 с.
3. Соколенко Л. О. Збірник прикладних задач з алгебри і початків аналізу: [навч.-метод. посіб. для вчителів і учнів] / Соколенко Л. О. – К.: „Тираж”, 1997. – 127 с.
4. Фридман Л. М. Психолого-педагогические основы обучения математике в школе / Л. М. Фридман. – М.: Просвещение, 1983. – 160 с.
5. Шапиро И. М. Использование задач с практическим содержанием в обучении математике / И. М. Шапиро. – М.: Просвещение, 1990. – 95 с.

**БІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОРМОВИХ РОСЛИН В УМОВАХ С. ЯРЕСЬКИ
ШИШАЦЬКОГО РАЙОНУ**

*Н.О. Зубенко
м. Полтава, Україна*

Дослідження по вивченню кормових рослин має практичне значення для вивчення в школі, а також допомагає встановити практичне значення та використання. Це допомагає розширювати світогляд учнів, формувати бережливе ставлення до природи та профорієнтаційні нахили[1,3].

Для того щоб краще зрозуміти новий матеріал застосовують різні форми та методи вивчення біології, зокрема, методом навчання називають способи та прийоми спільної впорядкованості, взаємопов'язаної діяльності вчителів та учнів, спрямовані на оволодіння учнями системою знань, набуття ними вмінь та навичок, на їх виховання та різнобічний розвиток[4]. Для кращого вивчення даної теми, необхідно застосувати такі методи, як словесні - характеризуються тим, що інформація надається учням через слово вчителя, а сприймання здійснюється в процесі їх слухання. Виділяють розповідь, бесіду, пояснення, інструктаж, лекцію та роботу з підручником, дані види допомагають учням краще засвоїти новий матеріал, а вчителю-підібрати ту методику проведення уроку, яка принесе найбільш позитивний результат. Але словесні методи не можуть існувати без наочності, адже краще запам'ятовується побачене, існують методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження. Адже лише у поєднанні даних методів можна отримати запланований результат[2,4].

Також для кращого розуміння при вивченні кормових рослин є необхідним залучення учнів у роботу на навчально-дослідній ділянці. Навчально-дослідна ділянка займає важливе місце у навчально-виховному процесі школи, адже саме тут діти пізнають різноманітність рослинного та тваринного світу, вчать любити природу, бережно відноситися до кожної живої істоти. Тут прищеплюється в дітей любов до праці, вміння цінувати свою працю та працю інших. Навчально-дослідна ділянка - це біологічна лабораторія під відкритим небом, де учні проводять багато практичних занять, заготовляють гербарії, роздатковий матеріал для своїх менших товаришів[6]. У Ярецьківській загальноосвітній школі навчально-дослідна ділянка має такі відділки: польових культур, плодово-ягідних культур, квітково-декоративний, дендрологічний, зоолого-тваринницький. Це дає змогу учням самостійно спостерігати за фенологічними показниками рослин, збирати гербарії та колекції, що допомагають учням краще засвоювати новий матеріал та розвивати свій кругозір[5].

Література

1. Задорожний К. М. Нові педагогічні технології для вчителів біології. - Х.: Видавнича група "Основа", 2008.
2. Зверев І. Д. , Мягкова О. М. Загальна методика викладання біології. - М.: Просвещение. 1985. 191 с.
3. Нікішов А. І. Теорія і методика навчання біології. - М.: «Колос», 2000.

4. Пономарева І.П. та ін Загальна методика навчання біології. - М.: Академія 2003. 272 с.
5. Програми гуртків природничо-біологічного напрямку: спецвипуск//Біологія. Шкільний світ. - 2008. - 96 с.
6. Позакласні заходи з біології / Укладач К.М. Задорожний. - Х.: Основа, 2004.- Вип. 1. - 128 с.

ЗМІСТ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДИ

*А.В. Іваниця
м. Полтава, Україна*

На думку М. Стельмаховича «Тіло, душа, розум – ось три кити батьківської педагогіки». Тілесне виховання у сім'ї передбачає зміцнення здоров'я, сил та правильний фізичний розвиток дитини. «Усі наші зусилля, - зазначає він,- спрямоване на тілесне виховання, можуть бути швидко зведені на нівець, коли ми не захистимо наших дітей та підлітків від такого страшного ворога душі та тіла людини, як алкоголізм, наркоманія токсикоманія, статева розпуста, СНІД». Поширення цих та інших асоціальних явищ, набуло такого розмаху, що нависла небезпека над самим генофондом нації, а значить, і над нашим майбутнім.

Важливим у сімейному вихованні є те, наскільки родини живе інтересами всього народу, інтересами держави. Діти прислухаються до розмов батьків, є свідками їхніх вчинків, радіють їхнім успіхам, чи співчують невдачам.

Успіх сімейного виховання значною мірою залежить від організації домашнього побуту, традицій сімейного життя: порядку в сімейному господарстві, залучення дітей до розподілу сімейного бюджету сім'ї, загального режиму дня, для визначення для кожного робочого місця, зокрема для навчальних занять, дотримання певних сімейних правил (кожна річ має своє місце, прийшов з прогулянки – вимий руки та ін..) Домашній затишок облагороджує дітей.

Метою сімейного виховання є забезпечення високого рівня освіченості й виховання свідомого громадянина України, здатного на основі життя і досвіду власного народу та досягнень світової науки і культури, врахування національно-територіальних особливостей краю здійснювати соціально-економічний розвиток і господарювання в державі, утверджувати найвищі ідеали гуманістичної культури й демократичних взаємовідносин людей, відстоювати і захищати права, гідність і честь своєї Вітчизни.

Зміст виховання в сім'ї обумовлений метою виховання в демократичному суспільстві і специфікою сімейного виховання. Тому його складовими є відомі напрями виховання – національне, моральне, правове, статеве, художньо-естетичне, героїко-патріотичне, трудове, екологічне, фізичне та розумове. Алексеєнко Т.Ф., Постовий І.П., Підласий І.П., Фіцула М.М. основними завданнями сімейного виховання є (Мойсеюк Н.Є., Постовий В.Г.):

- виховання фізично й морально здорової дитини, забезпечення необхідних екосоціальних умов для реалізації можливостей розвитку дитини (генотипу);
- створення атмосфери емоційної захищеності, тепла, любові, умов для розвитку почуттів і сприймань, її самореалізації;
- засвоєння моральних цінностей, ідеалів, культурних традицій, етичних норм взаємин між близькими людьми і в суспільному оточення, виховання культури поведінки, правдивості, гідності, людяності, здатності виявляти турботу про молодших, милосердя до слабких і людей похилого віку;
- залучення дітей до чарівного світу знань, вивчення народних казок, пісень, прислів'їв, приказок, дум, лічилок тощо; виховання поваги до школи і вчителя, прагнення до освіти і творчого самовдосконалення;
- включення дитини в спільну з дорослими діяльність, розвиток працелюбності,